

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 272 TFUE o zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę, jaką skarżąca miała ponieść w następstwie uchybień rzekomo popełnionych przez agencję interwencyjną w ramach wykonania zamówienia na przewóz wołowiny do Rosji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r. określającym ogólne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2802/98 w sprawie programu dostaw produktów rolnych do Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 14, s. 13) oraz z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1799/1999 z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie dostaw wołowiny do Rosji (Dz.U. L 217, s. 20)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Calberson GE zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Jannatian/Rada

(Sprawa T-328/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia w zakresie dopuszczania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania — Odpowiedzialność pozaumowna — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Krzywda)

(2016/C 111/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci I. Smith Monnerville i S. Monnerville)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39); decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81); rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) i rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), a także rozporządzeń wykonawczych Rady (UE) nr 350/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r., Rady (UE) nr 709/2012 z dnia 2 sierpnia 2012 r., Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r., Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r., Rady (UE) nr 1203/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. oraz Rady (UE) nr 397/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. dotyczących wykonania rozporządzenia nr 267/2012 (odpowiednio Dz.U. L 110, s. 17, Dz.U. L 208, s. 2, Dz.U. L 282, s. 16, Dz.U. L 356, s. 55, Dz.U. L 156, s. 3, Dz.U. L 316, s. 1 i Dz.U. L 119, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, a po drugie, żądanie wypłaty odszkodowania za podnoszoną szkodę.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi, w zakresie, w jakim dotyczy ona stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB; decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., zmieniającej decyzję 2010/413; rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 i rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010, a także rozporządzeń wykonawczych Rady (UE) nr 350/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r., Rady (UE) nr 709/2012 z dnia 2 sierpnia 2012 r., Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r., Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r., Rady (UE) nr 1203/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. oraz Rady (UE) nr 397/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. dotyczących wykonania rozporządzenia nr 267/2012, zostaje umorzona.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Mahmoud Jannatian i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Penny-Markt/OHIM – Boquoi Handels (B!O)

(Sprawa T-364/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy B!O — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy bo — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 53 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 111/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Penny-Markt GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Brandstätter, A. Wagner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie S. Hanne i wreszcie A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Boquoi Handels OHG (Straelen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Mels)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 marca 2014 r. (sprawa R 1201/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Boquoi Handels OHG a Penny-Markt GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Penny-Markt GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.